

Ateneul „St. Panteleimon“

FOAIE PAROHIALA

Organ Cultural al Parohiei și Ateneului Religios

—SF. PANTELEIMON—FOIȘORUL DE FOC—BUCUREȘTI—

ADMINISTRAȚIA
Pr. Gh. Popescu
Str. Iancu Căpitanul
Nr. 24.

Abonamentul 50 le pe an; de sprijin 200 lei pe an.

Aprobată de Biroul cenzurii cu Nr. 313 din 23 Aprilie 1941,
și de I. P. S. Patriarh cu Nr. 7100 din 2 Aprilie 1941.

REDAȚIA
Pr. Petru Gh. Savin
Str. Traian 230

Sf. Ierarh Nicolae

Însuși numele ne arată însemnătatea sa: învingător al popoarelor. S'a învins pe sine, a învins neamurile, întrucât în corp omenesc, a trăit regește și în mijlocul mulțimilor, s'a ridicat deasupra lor. Era de fel din ținutul Patara și se trăgea din părinți cu o stare materială potrivită. De mic a fost dat la învățătură. A iubit pe Domnul și lui și-a încredințat viața. Era recunoscut de bătrâni ca mare învățat.

Un unchi al său, arhieru, l-a sfințit preot. Murind mitropolitul din Mira, localitate în Asia-Mică, conducătorii se gândeau pe cine să aleagă în locu-i. Unui episcop, s'a arătat îngerul și i-a spus să-l aleagă pe sf. Nicolae, ceaco au și făcut.

A împărțit averea sa neputincioșilor și a săvârșit multe minuni. A dat zestre la trei surori, spre a se mărita și a fi scutite de viața destrăbălată, ce le-a pregăteț tatăl lor.

A zăcut în închisoare pe vremea împăraților Dioclețian și Maximian, pentru

credința în Iisus. Sub împăratul Constantin cel Mare și-a căpătat libertatea. A luat parte la soborul I din Niceia, unde a apărat dumnezeirea Mântuitorului alături de sf. Spiridon și alții, împotriva lui Arie care învăța că Mântuitorul nu este Dumnezeu.

Este unul dintre sfinții care se bucură de cinste și la Ortodoxi și la Catolici.

„Propoveduește cuvântul, stărue cu timp și fără timp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată îndelunga răbdare și învățătură“.

(Sf. Ap. Pavel, II. Timotei
Cap. 4, vers. 2)

„Noi suntem din Dumnezeu. Cine cunoaște pe Dumnezeu, ascultă de noi; cine nu este din Dumnezeu, nu ascultă de noi.“

— Să ne iubim unul pe altul pentru că dragostea este dela Dumnezeu și ori cine iubește, este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu“.

(Sf. Ap. Ioan, I, Cap. 3, v. 6-7)

Dincolo de Nistru

Unic caz în istoria noastră. Armatele române au trecut dincolo de hotarul la care ne gândiam — Nistrul. Ele se găsesc acum pe pământul Ucrainei, până în Crimeia. Au întâlnit aci Moldoveni cari și-au păstrat limba. Misiunile ortodoxe ce au pornit, în aceste părți, au constatat prăpădul pe care l-au lăsat Bolșevicii în populația de aci: Biserici dărâmate sau prefăcute în grajduri, magazii sau săli de distracție. Nici o urmă de icoană, de cruce, de vestmânt bisericesc. Totul ars sau prefăcut în bucăți. Nici o carte de slujbă bisericească sau de rugăciuni. Nici o urmă văzută despre Dumnezeu. Dumnezeu gonit și în locul său uneltirea și lucrarea diavolească a conducătorilor bolșevici. Se credeau stăpâni pe situație?! Nicidecum!

Sufletul și credința bătrânilor moldoveni și și ruși, nu le putuseră nimici.

În urma armatelor de soldați au venit armatele spirituale — misionarii. O echipă pornită din Arhiepiscopia Bucureștilor în frunte cu cărturarul Arhimandrit și profesor universitar, Iuliu Scriban, cunoscut de parohieni dela unele slujbe și cuvântări ce le-a ținut în biserica noastră. Altă echipă, pornită din Ardeal, în frunte cu Mitropolitul Bălan și toți episcopii săi. Și în fine, a treia, de moldoveni, în frunte cu episcopul dela Huși, Leu. Echipa care se găsește statornic dincolo de Nistru, este a prea cuviosului Arhimandrit Scriban. Ea și-a ales ca sediu orașul Tiraspol, într'o casă impunătoare a unui ebru fugit cu bolșevicii. Pe această casă stă scris, acum: „Misiunea Orto-

doxă Română“. Din acest oraș, ea întreprinde călătorii de reînviere a creștinismului, în adâncul Ucrainei.

P. Cuv. Arhimandrit Scriban, întors pentru câteva zile în Capitală, spre a raporta conducătorilor, situația de acolo, ne povestea, că multe neajunsuri au lăsat Bolșevicii în urma lor. Nu găsești un obiect întreg. Un scaun trebuie să aibă măcar un picior rupt, o masă deasemenea, o sticlă cu gâtul rupt ș. a. Mai totul nu găsești în firea lui. Alte lipsuri sunt din destul. Nu găsești un cuțit sau o furculiță cu care să mănânci. Găsești în schimb altceva. Găsești setea mare după Dumnezeu. Misionarii sunt luați cu asalt pentru primirea sf. Taine, a participării la sf. Liturghii, a ascultării cuvântului prin predică. Este aceiaș atmosferă ce era odinioară la Maglavit. Lumea se îmbulzește să primească binecuvântarea și să sărute mâinile ierarhilor noștri, până într-atât că se strivesc unii pe alții. Participarea la sf. Slujbe, se face ceasuri întregi, cu lumea în păr, dela început până la sfârșit, în câmp liber, sau vr'un acoperământ. Dau năvală și Lipovenii deși sunt de altă credință decât noi.

Scot icoanele și obiectele sfinte depe unde le-au avut ascunse. Stau în genunchi în fața lor, închinându-se și atingând pământul cu frunțile. Se îmbulzesc împrejurul misionarilor, cu mâinile întinse după iconițe, cruciulițe sau cărți de rugăciune pe cari le cer deopotrivă, în limba moldovenească sau rusească.

Nici o preocupare în lumea de acolo, decât alergarea la Dumnezeu. Pare că sunt timpurile apostolice când mulțimile cu miile primiau botezul din mâna Apostolilor.

Lucrurile acestea nu fac decât să ne bucure. Uu popor care găsește astăzi pe Dumnezeu și i se închină liber, tot din puterea Lui, care face ca să se destrame ca o nimică puterea Satanei și să umple de groază pe cei cari îl socoteau că nu există și toată puterea stă în mâna lor.

În acelaș fel se prezintă întreaga lume din Rusia, Lume multă, pământ întins. Trebuesc misionari cât de mulți. Răsună puternic astăzi cuvintele Mântuitorului „Secerișul este mult, secerători sunt puțini“. Datoria noastră a tuturor, este ca să facem apostolat pentru acești frați, depunând obolul nostru, cât de modest, pentru ajutorarea de clădiri a noui locașuri de închinăciune, sau pentru cumpărarea de cruciulițe, icoane sau cărți de rugăciune pentru acești oameni munciți până aci de slugile Satanei.

Sfeștania în casă

O frumoasă și creștinească datorie a părinților noștri era și aceea, că în fiecare din cele patru posturi, obișnuiau să facă în casele lor, în fața și prezența tuturoi membrilor familiei, rugăciuni de sfințire sau așa cum se numește în popor: Sfeștania.

Cei ce aveau livezi, grădini, vite și făceau plugărre, obișnuiau la zile anumite ca: 1 Martie, 9 Martie, Sf. Trifon, Sf. Andrei, Sf. Modest ș. a., să facă deasemenea rugăciuni și aduceau preotul care le binecuvânta, prin invocarea Sf. Duh, grădina cu legume, prisaca cu albine, livada de pomi, viile, turmele și plugurile ce începeau arăturile.

Apoi pentru armonia dintre soți, pentru sănătatea și norocul pruncilor, și pentru mulțumirea ce se simțeau datori să o aducă lui Dumnezeu, deasemenea chemau preotul și în casa lor, într'o clipă de smerenie și ntre un fir de tămâe, Dumnezeu era chemat și aceea casă trăia o clipă sfântă!

Azi! Ce sălbătăcie, ce uitare, ce viață păgână, duceau cei mai mulți. Ne îndepărtăm vădit de Dumnezeu, și trăiau numai cu poftele și cu simțurile. Ne dușmănim și ne lupțăm cu noi înșine și cu cei din jur, privindu-ne cu ochi dușmănoși silindu-ne a ne minți, a ne înșela, a ne fura unii pe alții. Copii nu mai văd în casa lor preotul, părinții nu se mai gândesc la Dumnezeu, — ci totul se reduce la a ne îngriji „ce vom mânca și ce vom bea” și sufletul nostru stă ca o vie păraginită, ca o fântână necurățită.

Sunt familii unde de ani, de zeci de ani, preotul n'a rostit o rugăciune, și sub epitrafirul lui nu s'a plecat un genuchi! Sunt case, unde la vizita ce rânduiala bisericească obligă pe preot să vină cu botezul cu Sf. Cruce la zintăi, de după perdele „doamna” sau „domnul” strigă înfuriați: Nu-i nimeni acasă,—ori esă sluga cu un ban ca la cerceștori și din prag sau în cazul cel mai bun din antreu sau din bucătărie, îți spun că „nu-i nimeni acasă”. — Da, de multe ori este adevărat, că de oarece toată noaptea au jucat cărți, sau au fost la spectacole ori la petreceri stăpânii dorm de multe ori și cu trupul, știut fiind cu sufletul lor de mult era în somn vecin cu moartea sufletească. Câte umilinți nu întâlnim noi preoții și câtă rușine nu strânge Sf. Cruce dela acești păgâni, care cred că, preotus umblă prin casele lor, ca să ia atenteze la punga lor, uitând că nu cu banii lor, ce unii îi aruncă cu dispreț în căldărușă, obicei prost și desgustător, vor putea răsplăti darul

științei ce li-l aduce preotul cu sfântul lui dar!

Sfințenia în casele credincioșilor este o datorie sfântă.

Iată ce scrie în această privință sfânta noastră lege:

„Știut să fie că prea bun obicei este și „folositor de suflet ce se face în biserici, în „mănăstiri și'n case sfințirea apei la toate zilele dintâi ale luni și a stropi pe oameni „și toate ale lor. Că sfințirea apei aceștia pe „care Duhul Sfânt prin rugăciunile preoților „o sfințește, multe feluri de lucrări are precum însuși rugăciunile ei o mărturisesc. Că „prin stropirea ei duhurile rele se gonesc și „se iartă păcatele cele mici de peste toate „zilele, adică nălucirile diavolești, gândurile „cele rele, iar multe se curățește de lucrurile cele spurcate, aduce dar, pază, înmulțire a câștigului și îndestulare, boalele gonesc și dă sănătate sufletească și trupească. „Toți cei ce o privesc cu credință iau sfințenie și binecuvântare. Pentru această datorie sunteți voi preoților să vă învățați „enoriașii voștri, ca să o primească sfeștania „în casele lor cu credință, spre marele lor folos”.

Creștinilor! Luați dar aminte de cele ce vi se spun!

Pr. PETRU GH. SAVIN

DONAȚII

Au donat pentru Biserică:

- D-na Teodora Sghibartz, flica fostului preot Șt. Penescu, un sf. Antimis.
- D. V. Postolea, consilier parohial, fierăria de care a fost nevoie la reparația casei parohiale, str. Traian
- D-na Constanța Munteanu o față de masă de mușama.
- D-na Elisabeta Uică o față de masă de mușama și un cristal pentru sf. Proscomidie.
- D-na Ecaterina Dorojan deasemenea o față de masă de mușama.
- Domnișoarele Dr. I. Ștefănescu o carte Aghiazmatar, în valoare de 500 lei.
- D-șoara Elisabeta Negrițeanu două sticlute necesare la sf. Proscomidie. Deasemenea un Evhologhiu, legat în piele și pânză împreună cu fratele Adrian în valoare de 800 lei, precum și o frumoasă cruce pentru sf. Masă, cu picior, în valoare de 2000 lei.
- D-l Consilier parohial, Tache Teodorescu, împreună cu D-na, un steag în valoare de 5000 lei.
- D-l I. Hasan, cu soția, 400 kg. lemne pentru sf. Biserică.
- D-l D. Tudose ne-a reparat, gratuit, 3 sfetnice mari, de alamă.
- D-l Emanoil Apostol un sfeșnic de lemn și tablă.
- D-l Radu Ciploski, a donat suma de 200 lei, pentru susținerea Revistei. Tuturor le mulțumim,

Colțul istoric

Din anul 1876, la sf. Biserică nu s'a mai făcut nici o îmbunătățire, până în anul 1921.

La 29 Februarie 1920 ora 3,30 d. amiază, se formează un comitet de renovare al Bisericii căci din 1876 până în 1921 sf. locaș prezenta foarte multe neajunsuri. În fruntea acestui comitet figurează repausații: I. S. Penescu, D. Dumitrescu, C. Sghibartz, D. Ionescu și I. Drăgulănescu pe atunci episcop, iar ca îndrumător asupra lucrărilor D-l S. Vasilescu, arhitect, actualmente consilier parohial. Paroh în acea vreme era Pr. Gh. Pohrib, având ca ajutor la Aprilie 1921 pe Pr. Nic. Marinescu. Pr. Nic. Marinescu moare la 17 Iulie 1921, venind în locul său Pr. Gh. Crețu, iar Pr. Gh. Pohrib moare la 24 Noembrie 1925, înlocuindu-l Pr. Crețu.

Comitetul care își începe activitatea în Mai 1921, continuă lucrările până în Septembrie 1925. În acest interval se realizează: Invelirea sf. Biserici cu tablă wolfnetter, s'au aurit crucile, se repară ferestrele dela turla, se refac ferestrele dela sf. locaș cari erau foarte mari, punându-se vitrourele actuale în număr de 7. Se împrejmuște Biserica, în față și dos cu soclu de beton pe care așează actualul grilaj, fost mai înainte grilajul Ateneului. Căpătarea lui dela Primărie, se datorește decedatului Pr. N. Marinescu și I. S. Penescu. S'a pictat turla, mare și Evangheliștii după pictura veche ce fusese foiofografiată. Se instalează lumina electrică, se introduc 24 scaune de stejar sculptate, se pavează curtea, se aranjează parcul Bisericii, se introduce apă. În 1926 se reface fațada Bisericii, tencuielile exterioare. Se face actuala intrare pe stâlpi. Planurile și lucrările de detaliu aparțin d-lui Arhitect S. Vasilescu. După aceasta se face și cafasul Bisericii din ciment, în locul celui de lemn, la care a avut rol de seamă și d-nii: Inginer Mihăescu și Arhitect Vasilescu. Epitropi în acest timp au fost d-nii: D. Popescu, Hr. Ionescu și Gh. Teodorescu.

Un lucru este de recunoscut, care sare în ochi din actele parohiei și anume, tot suflul acestei mișcări de restaurare, sub toate formele și cu munca și partea materială, se datoresc repausatului consilier parohial Ioan S. Penescu. Dumnezeu să-l odihnească în pace! A muncit pentru casa Domnului! Se va găsi un urmaș de talia Sa!? Noi îl așteptăm, căci încă multe sunt de lucrat în urma cutremurului din 1940, Noembrie 10.

Valoarea lucrărilor din acest răstimp fără catos și alte donații în natură, a costat suma de 1.542.930,65 lei.

Pr. GH. POPESCU-COLIBAȘI

Știri, Fapte însemnări

■ În Biserica noastră, va avea loc un Concert de Cântece și Colinde de Crăciun, în ziua de 21 Decembrie **orele 16 nu 17** cum s'a anunțat prin invitații. Ora s'a schimbat din cauza camuflajului.

■ Persoanele cari au fost divorțate și doresc să contracteze altă căsătorie, nu pot fi cununați până când nu vor prezenta Sf. Arhiepiscopii, copie legalizată după transcrierea divorțului și certificatul de cununie al primei căsătorii. După aceasta Sf. Arhiepiscopie deslegând prima căsătorie, va autoriza pe cea de a II-a sau a III-a căsătorie. În cazurile acestea credincioșii se vor îngriji din vreme pentru îndeplinirea acestei orânduiri.

■ Până în prezent n'am primit nici-o informație privitor la decedații slujitori ai Bisericii noastre.

■ Rugăm pe credincioșii noștri, a ține seamă de orariul Bisericii și a nu întârzia la sf. slujbe, mai cu seamă la serviciile ce-i privesc. Preoții nu sunt numai ai unei familii, ci ai întregii parohii, plus cele două spitale „Dr. Gerota” și „Ortopedic”, pe cari trebuie să le viziteze zilnic, pentru partaa spirituală.

■ Parastasele se oficiază Sâmbăta la orele 10. După canoane, și rânduiala Bisericii, Duminicile nu se oficiază, fiind ziua învierii și întreaga slujbă se referă la această zi. Sătuim pe credincioși a se conforma rânduelii Bisericii, iar pentru cei cari ar mai face și Duminica, ora este 11, când cel mai târziu să fie prezenți, dacă iarăși calcă rânduiala și nu vin dela început.

■ † Au căzut pe câmpul de luptă în războiul sfânt enoriașii noștri: Căpitan Șt. Tebeică str. Gh. Coșbuc și Profesorul Sublocotenent Nicolae Slăvescu str. Vaselor. Dumnezeu să-i odihnească căci și-au încheiat viața pentru neam și Biserică. Numele lor va fi înscris la intrarea în Biserică.

SPITALICEȘTI.

■ D-l Ștefan Constantinescu a donat suma de 500 lei pentru icoane și cruciulițe răniților în amintirea repausatului preot I. Oprescu dela Biserica sf. Spiridon.

■ D-l Profesor N. Negoită pentru a doua oară, a donat un număr de Reviste ce s'au împărțit răniților la spitalul „Dr. Gerota”.

■ D-na Vasilica Stănescu a donat la spitalul „Gerota” biscuiți.

■ D-șoara Elisabeta Negrițeanu, la spitalul „Ortopedic”, a împărțit fructe, sirop și șerbet. Le mulțumim în numele răniților.

■ La Biserică se mai simte lipsa și altor obiecte, cine dorește să le doneze se va adresa preoților.

■ Stăpânirea face apel la credincioși să doneze pentru armată prin Biserici: mănuși, ciorapi, flanele, jersey și căciulițe de lână. Așteptăm aceste daruri spre a le înainta locului în drept.

■ Intârzierea apariției Revistei, se datorește lipsurilor materiale ce întâmpinăm.

■ Din cauza camuflajului și înserării de vreme, Acatistele de Vineri, încep la ora 4 (16).